

మహానటి బివి రమణోకర్

జరిగిన కథ :

ఇటీవల సినీజనులకు మనుషుల నటన కంటే కుక్కలు, గుర్రాలు, పొట్టేళ్ళు, ఏనుగులు, పాములు నటనే నచ్చడం కళ్ళారా చూసి చెవులారా విన్న పిల్మ ప్రొడ్యూసర్ శివరామ్ 'అదివిమఃషి' కథ సినిమా తీసేయాలని వొట్టెట్టు కున్నాడు. ప్రఖ్యాత నటీమణి జయప్రియనీ, కొత్తనటుడు నూతన్ రామా రావుని బుక్ చేశాడు. కథా కమామీషు పాటలు మాటలు అన్నీ సిద్ధంచేసుకుని మంచి ముహూర్తం చూసుకుని క్లాప్ కొట్టాలనుకునే సమయానికి చెంచు రాముడు రిలీజయింది, సంచులు సంచులు పోగుచేసుకుంది. ప్రొడ్యూసర్ గారికి కలలో కనబడ్డ సీనులన్నీ అందులోనే వున్నాయి. పైగా కొత్త జంతువుల్నేమీ మిగల్చకుండా ఎనభైనాలుగు లక్షల జీవనాసున్నీ వాడేసేడ. దాంతో వొట్టు గట్టనపెట్టి 'స్వయంవరం' అనే జాన పదాన్ని వరించేడు. అంచేత దైరెక్టర్ని

దైలాగుల్ని మార్చవల్సొచ్చింది. ఇక చదవండి.]

కాపేరి మంచి రైటర్. మంచి చురుకైనవాడు కాని అతని అదృష్టం బద్ధకించింది. జాతకరీత్యా ఎగ్నాదితయిన శని ఉచ్చిస్థానంలోనూ భాగ్యాదితయిన మదుడు నీచంలోనూ వుండి తృతీయ స్థానంలో రాజ్యాదితయిన రవి శనిని క్రీగంట నీక్షిస్తూండటంవల్ల, శని స్థాన భ్రష్టుడై బృహస్పతి ఆస్థానాన్ని దిష్టించే వరకూ తనకి సినీప్రవేశం లేదని రూఢి చేసుకున్నాడు. సినీ దర్శకుడు సుదర్శన్ తో పరిచయమవ్వడం, కించిత్ సుదర్శనంతో ప్రసన్నుడవ్వడంతో తను జాతకంలో ఎదురుచూసిన ఘడియలు ప్రవేశించేయని గ్రహించేడు. అక్షణం నుంచి అతని మొహంలో సినీకళ తాండ వింది.

జానపద చిత్రాలకి మేటి అనిపించు కున్న సుదర్శనాన్ని శివరామ్ దర్శించి కథ విన్నవించేడు. అయిన మెచ్చి అభయమిచ్చేడు.

“ఆ కథ రాసిన ఆంజనేయులుగారే మాటలుచూడ రాస్తానన్నాడు. మరి సరే వన్నాను.” అన్నాడు శివరాం.

“ఆంజనేయులు రాస్తే లంకాదహనమే...దైలాగులు కావేరిచేత రాయిద్దాం.” అన్నాడు సుదర్శన్.

“రచయిత్రీ వాడ్డుసార్. నా మాటిని రచయిత్రుణ్ణి పెట్టుకుందాం.”

“కావేరి మొగ్గాడు. మాటలు రాయడంలో మొనగాడు.”

“సరే అలాగే కానివ్వండి.” అని సవగేడు శివరాం.

“అనూతన్ రామారావు అడివిమనిషికి పనికొస్తాడు కాని స్వయంవరానికి వనికి రాడయ్యా.”

“బాబ్బాబు ఆ మాటనొద్దు. హీరో పాత్రపై పాతికవే లెదురిస్తానన్నాడు. జయప్రియచూడా ఒప్పుకుంది.”

“వాడికి హీరోపాత్ర యిస్తే మీ చేతి కొచ్చింది అదే. వాణ్ణి విలన్ కింద వేసుకుందాం.”

“సరే చెప్పిచూస్తాను. మరి మీ రెవరైట్టమంటారు?”

“అదంతా నా కొదిలెయ్యండి. డబ్బు ఐర్దులేకుండా చాకులాంటి కుర్రాణ్ణి చూస్తాను. మరి హీరోయిన్?”

“చెప్పేయకదండీ. జయప్రియ బుకింగయిపోయింది.”

“ఇదేమీ ‘అడివిమనిషి’ టయ్యా ఏనుగులమధ్య కనబడుతుంది కనక

కాంట్రాప్ మీద కాస్త సన్నంగా కనబడుతుందనుకోడానికి. ఈవిణ్ణి పెట్టుకుంటే ‘స్వయంవరా’నికి ఈవిడ సైజుకు తగ్గరాజకుమారులు దొరకరు.”

“అందుకే కదాండి నూతన్ రామారావు ”

“ఆ విషయం నెటిలయిపోయింది. వాడు విలన్. అంతే.”

“మరి ఆ అమ్మాయికి ”

“అమ్మాయేమిటయ్యా! పాతికేళ్ళ బట్టి నటిస్తుంది. అసలు మీ ప్రొడ్యూసర్లు వూళ్ళో జరిగే పెళ్ళిళ్ళకెళ్ళారా? పెళ్ళికొడుకులూ పెళ్ళి కూతుళ్ళూ యిలాగే ఉంటారుటయ్యా! పాపులర్ స్టార్స్ కావాలని మా ప్రాణాలు తీసి తాతయ్యల్ని అమ్మమ్మల్ని పెట్టి పిట్టలు తీయిస్తారు. అవిదొడ్డులెండి. స్వర్ణలత విబంగారంలాంటి పద్దెనిమిదేళ్ళమ్మాయి. మొన్న కాలేజీ డ్రామాలో ఏక్ట్ చెయ్యడం చూశాను. పండర్ ఫుల్.”

“అలా కుదరదండీ బాబూ! ఎగ్రి మెంటయిపోయింది. ఇప్పుడొద్దంటే లక్షరూయలు చెవులు మెలేసి వాసూలు చేస్తుంది.”

“కాస్త కాళ్ళావేళ్ళాపడి ఎగ్రిమెంటు రద్దచెయ్యమనండి. స్వర్ణలత జయప్రియలాగకాదు, అనర్గళంగా దైలాగులు చెబుతుంది, మంచి ఎక్స్ ప్రెషన్, చక్కని గొంతు ”

“బాబూ! నా గొంతుకొక్కయకండి.

కావాలంటే ఆ స్వర్ణలతకే చాన్పిద్దాం. జయప్రియంటే జనాలు పడిచస్తారు. పాతికేళబట్టి ఆ అమ్మాయినే చూడాలని కలవాటుపడ్డారు. లావెక్కిందో సన్న బడిందో ఆళ్ళ కక్కరేదు. జయప్రియంటే జయప్రియే.”

“మీరు మరో డైరెక్టర్ కోసం స్వయంవరం చాటించండి. ఆ విణ్ణి చేతులమీద ఎత్తుకు పరిగెట్టే మొగాడు దొరకడు. దొరికినా అవిణ్ణి వాణ్ణి కలిపి మొయ్యగల గుర్రం దొరకడు. తర్వాత మీ యిష్టం. ఇలా మీరు ప్రతిదానికి అడ్డంపెడితే ఎలాగ. హీరోయిన్ విషయంలో మాత్రం స్వర్ణలత భాయం.”

“ఎ విషయంలో మీరొప్పుకున్నారండీ? హీరో పనికిరాడన్నారు, హీరోయిన్ పనికిరాదంటున్నారు. డైలాగులు రాపే వోడూ పనికిరాడన్నారు.”

“మీ మంచికోసమే చెబుతున్నాను. లేదా నా పరుషా మీ డబ్బూ గంగపాలు.”

“మీతో మా గట్టి చిక్కెనండి.”

“నాలోజుల్లో స్వర్ణలతని పిలిపిస్తాను. అసలు రాజకుమారి అంటే ఎలావుండాలో డైలాగులు ఎలా చెప్పాలో చూద్దరు గాని.”

“రాజకుమారిని మీరు చూశారా నేను చూశానా? నీ నీచూ చూసేవోళ్ళకి రాజకుమారి అయ్యప్రియ లాగుండదని ఎలా తెలుసు?”

“తెలియదు. తెలియజెప్పాలి. అదే

మన ప్రతిభ. మీ రన్నింటికి పేచీపెట్టకండి. అవిడమాత్రం వాద్దు.”

“అవిడనో చెప్పిచూస్తాను. కాని ఆ మాటలు తల్చుకుంటేనే గుండెలు దడదడలాడుతున్నాయండి. మీకేం వాద్దని యిట్టేచెప్పేసేరు.”

“నాచేయు పరువునష్టం, డబ్బునష్టం దావానికి మీరు సకుటుంబ బంధు మిత్ర సహచారంగా చితికిపోతారని హెచ్చరించుచున్నాను. ఇదియే అనేక శాపనార్థములు. మంగళం మహాత్ శ్రీశ్రీశ్రీ” అంటూ జయప్రియ పంపిన శుభలేఖను చేత్తోపట్టుకుని శివరాం కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. దానికి సాయం ఓ గంటలో వస్తున్నానని పోన్ చేసింది. ఈ శుభ ముహూర్తానికే కావేరి డైలాగులు రాయడం స్వర్ణలత చదవడం తాలూకు ప్రదర్శనం సుదర్శనం ఏర్పాటుచేశాడు.

“శివరాం గారూ! ఓ సారిలా వస్తారా?” అంటూ అహ్వనించేడు సుదర్శనం.

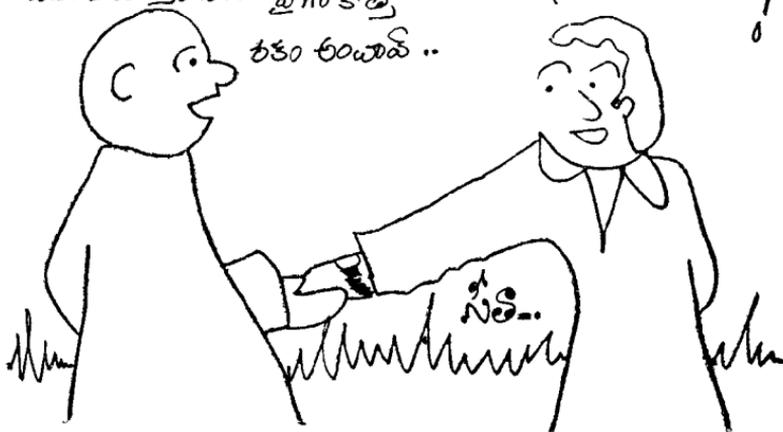
“మరో గంటలో అవిడిక్కడికే సరాసరొస్తావుంటే నన్నీ అమ్మాయి బాగోతం చూడమంటావేంటయ్యా!” అంటూ ఏడుపుమొహం పెట్టేడు శివరాం.

“మరేం కంగారుపడకండి. అవిడా చీమూరక్తం వున్న మనిషేకదా! ఈ ఒక్క పిల్చులోనూ తప్పుకుని ఈ అమ్మాయికి అవకాశం యిమ్మని నచ్చ చెబుదాం. తోటి శ్రీ ఉజ్వల భవిష్య

బాబోకి ముళ్ళు లోపు మరిట్టిము
ఎలా తెలుస్తుంది... ఓ గొర్రెత్తు

ఊరూ దొంగలముఠా
ఎవళ్ళిడిగి నా బాబోవారు!

ఈకం ఈచావ ..

త్తులో చిచ్చుపెడుతుందా; ఈ స్వర్ణలతనే
కాళ్ళావేళ్ళా పడమందా.” అన్నాడు
కావేరి, శివరాంగారి భుజం తడుతూ.

“ఏసుయ్యోయ్. నువ్వు కాస్తా
మూసుకుని, నువ్వు ఆ అమ్మాయి
పక్క గదిలో చూసోండి. ఆవిడొచ్చె
శేష్, నేటికంటే నీ రాతలూ మాటలూ
సంగతాలోసిద్దాం” అన్నాడు శివరాం.

“ఎమిటండీ అలా బెంబేలు పడి
పోతారు; పిల్మిండస్త్రీ అన్న తర్వాత
యిలాంటివి చూచాలే. జయప్రియతో
నేనూ చెప్పిచూస్తాను. నేను డైరెక్ట్
చేసిన రెండు పిక్చర్స్ లో ఆవిడ ఏక్ట్
చేసింది.” అన్నాడు సుదర్శన్ శివరాంకి
డైరెక్టం చెబుతూ.

“బాబూ మీ రిక్కడే ఉంటుంది.
ఆవిడతో మీరే మాట్లాడం. నా కావి
తంపేనే గుండెదడ. పైగా ఈ విడెళ్ళి

ఆ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కి ఫోన్ చేసిందంటే
పాత అప్పల కాగితాలట్టుకొచ్చి నా మీద
పడగవిప్పతారు. ఆవిడ ఎక్స్ ప్రెసనూ,
డైలాగులూ బాగా పకిచ్చచెయ్యండి.
ఆవిడ కేటున్నాయో ఏంటేవో తెలుస్తాది”
అన్నాడు శివరాం.

“సరే. అయితే మీరు రుకోండి. ఈ
సీను నేను డైరెక్ట్ చేస్తాను.” అన్నాడు
సుదర్శన్, కావేరిని తీసుకుని లోపలి
కెళుతూ.

కారు హారన్ వినోబప్పటికి శివరాంకి
ముచ్చెమటయూ పోశాయి. సుదర్శన్
కూడా లోపల్నుంచి వచ్చి వరండామీద
కెళ్ళేడు. డ్రయివర్ కారుదిగి తలుపు
తీయ్యగానే జయప్రియ రిపిగా కార్లోంచి
దిగి, వరండాలో వున్న సుదర్శన్ను
చూడనట్లు నటించి మెల్లెక్కి వరండాలో

కొచ్చేటప్పటికి “నమస్కారం” అన్నాడు సుదర్శన్.

“నమస్కారం. మీ ప్రొడ్యూసర్ గారున్నారా?” అంటూ భుజాన్ని వేళ్ళాడు తున్న వేటిబేగ్ లోంచి దుమ్మలు తీసుకుంటూ

“రాండి రాండి, దయపెయ్యండి. మీరొస్తారనే ఇలా హాసోండి.”

“థేంక్స్. ఈ మర్యాదలకేంలేండి : నా నోటీసందిందికదా : మీ సమాధానం విందామనొచ్చేను.”

“జయప్రియగారు : మీ రంత కోపంగా వుంటే ఆయనమాత్రం ఏం మాట్లాడగలడు : నెమ్మదిగా మాట్లాడుకుని వ్యవహారం పరిష్కరించుకుందాం. కొన్ని కారణాలవల్ల ఆయన ప్లాను మార్చుకోవలొచ్చింది. తీరివూర్చుని మీ మనస్సు నొప్పించడం ఆయనకి మాత్రం యిష్టమా చెప్పండి!” అన్నాడు సుదర్శన్.

“ఆయన యిష్టా యిష్టాలు నాకు తెలుసు. చెప్పుడు మాటలు విని తల కొరివితో గోక్కుంటున్నాడు.” అంది జయప్రియ, బెల్లంకొట్టిన రాయిలా నోరు మూసుకుూర్చున్న శివరాంకేసి కళ్ళల్లోంచి అగ్నికణాలు జిమ్ముతూ.

“మీ నోటీసొచ్చినప్పట్నుంచీ ఆయన గాభరావడిపోతున్నాడు. మీరే స్వయంగా యిక్కడికొస్తున్నారని ”

“సుదర్శన్ గారూ : మీరు కొంచెం

అయన్నే మాట్లాడనిస్తారా?” అంది జయప్రియ, ఇది నాకూ ఆయనకీ సంబంధించిన ఎగ్రిమెంటు వ్యవహారం అన్న ధోరణిలో.

“నే నెలాంటోణో మీకు తెలుసు. నేను పెట్టుబడి పెట్టివోణ్ణి. డైరెక్టర్ని కాదు. కథ మారిందికనక హీరో హీరోయిన్లు మారాలని సుదర్శనంగారన్నారు. ఆ విషయమే మీతో ”

“ఆ విషయమే అడుగుదామనొచ్చేను. ఎగ్రిమెంట్ మీద సంతకాలు పెట్టక ముందే మీరు డైరెక్టరుతో సంప్రదించాలి. లేదా ఎగ్రిమెంటయిన ఆర్టిస్టులతో పిల్చు తీయగల డైరెక్టర్లయినా చూసుకోవాలి. స్వయంవరం ఫిల్మ్ తీస్తున్నట్టు దాంట్లో నేనే హీరోయిన్ననీ ప్రెషగా ఎగ్రిమెంట్ రాయించుకుని పేపర్ పబ్లిసిటీ యిచ్చి యిప్పుడు మనస్సు మార్చుకున్నానంటే అర్థమేమిటి; నా పరువేమవుతుంది? ఇది మర్యాదస్తులు చేసేవనేనా : మీ కిష్టమైతే నటించడానికి అక్కరైదంటే పోడానికి నేనేమంత చాతకాన్ని దాన్ననుకున్నారా? అసలు మీరీ పిర్మెలాతీస్తారో నేనూ చూస్తాను” అంది

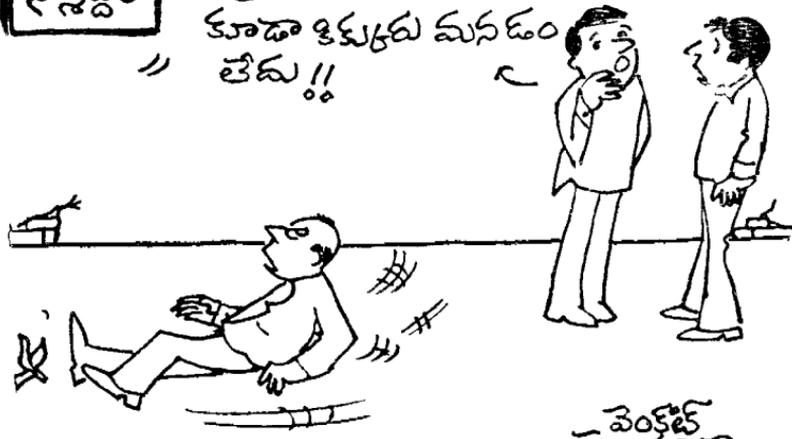
“నమస్కారమండీ” అంటూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ప్రవేశించింది స్వర్ణలత, జయప్రియవైపు చేతులు జోడించి.

“నమస్కారం.”

“మీరు జయప్రియగారు, అవునండీ?” కళ్ళు పెద్దవిచేసి విచనవ్వు చెరగకుండా

నిష్కర్షణం

1) ఆయనే మా ఆఫీసర్ దినిష్టేనే అంటే
వ్రాణం ఇస్తాడు అందుకే జాతి పడ్డా
కూడా కిక్కురు మనడం
2) లేదు!!

— వెంకటేశ్వర దాసి —

పెడిచిల్ని అడుపులో పెట్టుకుని యికా చేతులలాగే జోడించివుంచిది స్వర్ణలత.

“అవును మీ రెవరు?”

“నా పేరు స్వర్ణలత. నేను ఫిల్మ్ ఫేస్ నంది. ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో ‘మూసిన తలుపులు’ డ్రామాలో రాధ పాత్ర వేసేను. ఫస్ట్ ప్రయిజ్ వచ్చింది.”

“సంతోషం. ఇక్కడకేం పనిమీ దొచ్చేరు?” అంది అసలలాంటి యూని వర్సిటీ వున్నట్టు, అలాంటి నాటకం వున్నట్టు నమ్మకంలేనట్టు మొహం పెట్టి.

“వీరు స్వయంవరం ఫిల్మ్ తీస్తున్నారు కదండీ. మీరందులో హీరో యిన్ రోల్ వేస్తానని ముందు ఒప్పుకుని, మళ్ళీ యిప్పుడు చాలా బిజీగావున్నాను వీల్లేదన్నారని చెప్పి”

“ఎవరు చెప్పేరలాగ?”

“వీళ్ళే అన్నారండి. ఆ రోల్ కి నేను పనికొస్తానేమో చూస్తామని నన్ను పిలిపించేరండి. అది మీరెయ్యతగ్గ పాత్ర. చాలా కష్టమైన పాత్ర. ఎంత మిమ్మల్ని యిమిపేట్ చేసినా ఆ రోల్ వెయ్యడానికి భయంగానే ఉందండీ.”

“నీ పేరేమిటన్నావు?”

“స్వర్ణలత.”

“చూడు స్వర్ణలతా! ఈ సంగనావి కబుర్లు నాదగ్గిర చెప్పకు. ఈ పాత్రకు నేను పనికొనని నిన్ను పెలక్కు చేశారని నాకు తెలుసు. ఒకప్పుడు నేనూ నీ కంటే నాజుగ్గా వుండేదాన్ని.”

“క్షమించండి మీకూ నారూ పోలికేమిటి! అప్పుడూ యిప్పుడూ అందచందాల్లోనూ, నటనలోనూ, ఎక్స్ ప్రెషన్ లోనూ మీకు మీరే సాటి. మీరు కాల

దన్నిన అవకాశం నాకు వరప్రసాద మైందనుకున్నాను కాని, మిమ్మల్ని కాదని నాకీచ్చేరని నాకు తెలీదు. ఏమంది మీరిద్దరూ మాట్లాడరే?"

"అఫ్ కోర్స్. ఆ అమ్మాయి కలా చెప్పకపోతే ఎలా చెబుతాం. జయప్రియ గారు రిజెక్ట్ చేసేరుకనక నిన్ను కన్సిడర్ చేస్తాం అన్నాను." అన్నాడు సుదర్శన్.

"ఆ అమ్మాయి చెబుతుందిగా! మళ్ళీ మీ సాక్ష్యం ఎందుకు!"

"అక్కా!" అంటూ జయప్రియ ముందు మోకరిల్లింది స్వర్ణలత,

"ఏం తొక్కా!"

"నా తప్పంటే మీ యిష్టమొచ్చిన శిక్ష విధించండి. ఆ పాత్రకి మీకంటే నేను బాగా నప్పుతానని కలలో కూడా అనుకోను. నన్ను రమ్మండంలో యింత కుట్ర వుందని నాకు తెలీదు మీరు రాజకుమారిగా వుంటే మీ పక్కన పరిచారిక వేషంలో వుండే అదృష్టం నాకు చాలు. అంతకంటే పెద్ద కోరిక నాకు లేదు. మీ ఆశ్రయం ఆదరణ నాకు కావాలి."

"కోరికలు మంచివే. కాని తప్పు త్రోవ తొక్కేవు."

"ఎంతో రిస్కీ తీసుకుని యింట్లో చెప్పకుండా ఈ దుర్మార్గుల మాటలు నమ్మి వచ్చేను. విధిమూ చెడింది ఫలం దక్కలేదు. ఊరికంలో నేను సిసీమాల్లో నటించే అవకాశం దొరక్కపోవచ్చు. కాని మీ కిలాంటి ద్రోహం కలబెట్టే

టంత నీచురాల్ని కాను. అక్కా! యిదిగో నీముందు ప్రమాణం చేస్తున్నాను. నాకీ పాత్ర వాడు. వీళ్ళ సాయం వాడు. నన్ను క్షమించేనని ఒక్కమాట చెప్పండి చాలు. నేను వెళ్ళిపోతాను."

"అదేం ఖర్మ! చెట్లంత ప్రొడ్డూ సరూ, కొండంత దైరెక్కరూ వుండగా నువ్వు పారిపోవడమెందుకు! నా కంటే అందమైనదానివి, నాకంటే చిన్నదానివి. ఈ ఫీల్డ్ లో రాజించే క్వాలిఫికేషన్ నీవు వున్నాయి నీకు."

"మీరు చెప్పినట్టే నేను మీలాగే గొప్పనటి నయ్యేననుకోండి. ఈ రోజున మీకు జరిగిన పరాభవమే రేపు నాకు మాత్రం జరగదా! నా వయస్సు అందం మాత్రం శాశ్వతమా! కొండంత ఆశతో వచ్చేను. నువ్వీ పాత్రకు పనికిరావని వీళ్ళు చెప్పినా నేను బాధపడను. కాని మీ కాలిగోటికీకూడా సాటిరాని నేను మీకు ద్రోహం చేస్తున్నానని మీ రనుకోడం నా దురదృష్టం. మీకు దగ్గరగా కూర్చుని మీతో మాట్లాడే అవకాశం, మీ ఆదరణ పొందే అదృష్టంకోసం ఎదురుచూశాను కాని నా వల్లనే మీకు అవమానం జరుగుతుందని నేనూహించలేదు. వస్తాను."

సీను క్లయిమాక్స్ కొచ్చింది పర్యవసానం ఎలా వుంటుందో అని ఎదురు చూస్తున్న సుదర్శన్ జయప్రియ మొహంలో ఎక్స్ ప్రెషన్ చూసి "అగు"

అని ఆమె అన్నతీరుచూసి స్థిమిత పడ్డారు.

“చూడండి జయప్రియగారూ! ఎంత మానాభిమానాలు వొడులుకున్నా, నా సహ నానికీకూడా హద్దుంది నేను తమూపన చెప్పకున్నకొద్దీ మీరు నోరు పారేసు కుంటున్నారు. నే నేంతప్పచేశానని ఇటు వంటి అవమానాన్ని భరించాలి!” అంది స్వర్ణలత. ఏంటీ క్లయిమేక్స్ ప్రారంభ మైందని సుదర్శనం గ్రహించేడు.

“నిజంగా నన్నుకాదని నీకీపాత్ర యిస్తున్నారని నీకు తెలిదా?”

“తెలియదని చెప్పేను. మరి మిమ్మల్ని నమ్మించడం ఎలాగోచూడా నాకు తెలియదు. ఇంతటి మహోన్నత తారాపథాన్ని మీరందుకున్నారు. కాని, నేలమీద వుండి ఆశానిరాశల మధ్య రెవరెవలాడే మావంటి చిన్నవాళ్ళ పట్ల చూపెట్టే మీ అదరణ విషయంలో మీరు పాతాళంలోకి దిగిపోతున్నారని ఈనాడు గ్రహించేను. చాలు ఈ అనుభవం. శలవు.” అంది స్వర్ణలత, దుఃఖంతో గొంతు పూడుకుపోయిన స్వరంతో.

“స్వర్ణా ఆగు.”

“అజ్ఞాపిస్తున్నారా?”

“లేదు. చెల్లెల్ని అర్థిస్తున్నాను.”

“వెక్కిరిస్తున్నారా?”

“ఈ పాత్రకు నువ్వే సమర్థురాలివి.

నాకు నీ వయస్సున్నప్పుడు, నా నోటి దగ్గర కూడు పడగొట్టుంటే, నీ అంత సమర్థతతో నటించి దక్కించుకునే తెలివితేటలు లేవు. నేను నీ లాగ బాగా చదువుకోలేదు, ఇలా మాట్లాడాలని తర్ఫీ దిచ్చినవారూ లేరు. నీ మాటలు నిజమని నమ్మి నేను నీకు సాయంచెయ్యడంలేదు. అబద్ధమని తెలుసుండీకూడా నీకు సాయం చెయ్యడానికి కారణం ఒకటే. నువ్వు అప్పగించే డైలాగులు వెనకాల నీ భవిష్యత్తును గురించి నువ్వుపడే ఆపేదనని స్పష్టంగా నేనుచూడగలిగేను. చూడమ్మా! నటనలో నా కున్న అనుభవం నీకు లేదు. కాని చుండు చుండు బాగా రాణించే సూచనలున్నాయి. విష్ యూ ఆల్ ది డెస్ట్. మిస్టర్ శివరాం ఇడిగో మీ ఎగ్రి మెంట్” అంటూ అతనిమీద గిరాకెట్టి చరచర బయటికెళ్ళిపోయింది.

ఏమిటీ తమాషా! అని నిర్ఘాంత పోయేడు శివరాం. కావేరి చేతుల్లోవున్న డైలాగు కౌగిళాలు జారిపోయాయి. స్వర్ణలత అవాక్కయి తల దించుకుంది. మహానటి అనుకున్నాడు సుదర్శన్.

